

INGEBORG HANSEN sagde til SIGRID AMMITZBØLLS Udtalelse, at Alliancen havde udarbejdet dette Manifest saaledes, fordi den ansaa det for givet, at Kvindeorganisationerne ikke mere vilde kunne komme i Forbindelse med de totalitære Staters Kvinder. Men dette var det, at I.H. mente var forkert. Vi skulde netop ikke se bort fra den Mulighed, at vi eventuelt kunde faa et Samarbejde med disse Kvinder og eventuelt faa Løv at række dem en hjælpende Haand.

Derimod mente INGBORG HANSEN - i Modsetning til Edel Saunte - at vi kun skulde holde os til Kvindesagen, men der var selvfølgelig intet i Vejen for, at man kunde godkende Corbett Ashby's Tale, men fra Manifestet maatte man absolut tage Afstand, da dette kun kunde give andre Anledning til Paaskud, under hvilke der kunde vækkes Uroligheder.

MARTINE BJØRNEBOE mente absolut ikke, vi skulde lade offentliggøre Angrebene i Manifestet - eller i det hele taget nævne noget vedr. "Demokratiet" - men k u n holde os til de rent kvindesaglige Synspunkter.

MARIA NESS-SCHMIDT udtalte, at naar man var kvindesaglig, saa v a r man jo Demokrat, saa man kunde sagtens gaa ind for Talen, men ikke officielt for Manifestet. - Fru Næss-Schmidt mente netop, man støttede de fortvivlede Kvinder i de totalitære Stater ved at vise dem "at vi ikke havde givet op".

ESTHER CARSTENSEN mente, at selv det, at vi talte om Demokratiet vilde give Udseende af et eensidigt Synspunkt fra en Side og derved udelukke alt fremtidigt Samarbejde med de totalitære Staters Kvinder. -

SIGNE TØRSLEFF mente ikke, man som kvindesaglig Organisation kunde være for andet end for Demokratiet, og dette behøvede vi ikke at være bange for at fremhæve. - Derimod var Manifestet for barnligt i den Form det var tilsendt os, men selve Ideen var rigtig nok. - Selvfølgelig skulde vi ikke under Kongressen her i Landet fremkomme med Angreb paa de andre Landes Systemer, men S.T. forstod ikke, at man skulde være bange for at tale om Demokrati eller Ikke-Demokrati.

SIGRID AMMITZBØLL sluttede sig til Signe Tørsleffs og Fru Næss-Schmidts Synspunkter, men vi maatte have klaret Begreberne om Ret, Retfærdighed og Idealer. Man maatte klart forstaa Manifestet, der var Konsekvens af de senere Aars Begivenheder. -

ALMA ANDERSEN mente, at Udkastet af Manifestet var en Sammenblanding af et Kvindesagsprogram og et Fredsprogram. -

LANDSFORMANDEN var ikke enig med de af Fællesstyrelsens Medlemmer, der mente, at man alligevel ikke kunde faa Samarbejde med de totalitære Staters Kvindeorganisationer. Der havde dog været et rent kvindesagligt Samarbejde mellem D.K. og den tyske Kvindeorganisation ved, at man gensidig søgte Oplysninger hos hinanden vedrørende Arbejdet. -

CHARLOTTE GRØNNEBÆK vilde - især efter denne sidste Udtalelse af Landsformanden - tilslutte sig Fru Bjørneboes Udtalelse om ikke at nævne noget, der kunde fornærme andre Lande. -

FRU HOITEN sluttede sig ogsaa til Fru Bjørneboes Mening.

MARTINE BJØRNEBOE sagde, at naar hun havde sagt, at vi skulde holde os til de "rene kvindesaglige Linier", saa var det, fordi hun mente, at vi ellers vilde blive betragtet som PARTIPOLITIKERE. -

ASTRID HOLTEN sluttede sig hertil. -